

Beslissing nr. 2007-I/O-05 van 29 januari 2007

Zaak MEDE-I/O-04/0072: VZW Fedoba

I. Procedure

Op 2 december 2004 heeft het (toenmalige) Korps verslaggevers bij de Dienst voor de Mededinging van de FOD Economie ambtshalve een onderzoek ingesteld naar het bestaan van mogelijke toetredingsbarrières voor buitenlandse kandidaat-exposanten op de door de VZW Fedoba georganiseerde vakbeurzen voor doopartikelen, chocolade, suikerwaren en verpakkingen.

Het gemotiveerd verslag van de (toenmalige) verslaggever, de heer Bert Stulens, en het bijhorende onderzoeksdossier werden ingediend bij de Raad voor de Mededinging op 20 april 2006.

De VZW Fedoba is gehoord ter zitting van de kamer van de Raad van 10 augustus 2006, in aanwezigheid van de verslaggever en een vertegenwoordiger van de Dienst voor de Mededinging die het onderzoek mee heeft gevoerd. Zij hebben het verslag met de resultaten van het onderzoek mondeling toegelicht.

II. Voorwerp en gevolgen van het onderzoek en inhoud van het verslag

1. De VZW Fedoba, met maatschappelijke zetel te 2950 Kapellen, Kapelsestraat 88, opgericht in 1985, heeft als leden kleine en middelgrote ondernemingen, die overeenkomstig haar statuten, "rechtstreeks of aanverwant in verband staan met doopartikelen, ook in het groot, promotie daaromtrent, verpakking, fabricatie, vertegenwoordiging, uitvoer of invoer, aankoop of verkoop".

Zij organiseert tweemaal per jaar een vakbeurs voor doopartikelen, chocolade, suikerwaren en verpakkingen, waar groothandelaars deze producten aanbieden aan kleinhandelaars.

Als voorwaarde voor lidmaatschap bepaalde artikel 6 van de statuten van de VZW (tot juni 2005) dat het lid gevestigd of gedomicilieerd diende te zijn in België.

Het algemeen beursreglement van Fedoba bepaalde in zijn artikel 2 (eveneens tot juni 2005) dat de kandidaat-deelnemer lid moet zijn van Fedoba, en dat het bestuur zich het recht voorbehoudt op elk ogenblik een kandidatuur te weigeren, zonder gehouden te zijn die beslissing te motiveren.

Ingevolge deze beperkingen kon een buitenlandse onderneming niet deelnemen aan de tweejaarlijkse vakbeurs, en kon bovendien elke belangstellende voor deelname aan een beurs zonder meer geweigerd worden.

2. Volgens de verslaggever en de Dienst was de uitsluiting van buitenlandse ondernemingen van de vakbeurzen van Fedoba een overeenkomst tussen ondernemingen of een besluit van een ondernemingsvereniging die ertoe strekt de mededinging te beperken, te verhinderen of te vervalsen, in de zin van artikel 2, § 1 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, en van artikel 81, lid 1 EG.

Volgens de verslaggever en de Dienst geldt hetzelfde voor de bepaling van het algemeen beursreglement volgens dewelke het bestuur van Fedoba een onderneming toegang tot de beurs ongemotiveerd kan weigeren.

De overtreding van het verbod kwam volgens de verslaggever en de Dienst niet in aanmerking voor vrijstelling overeenkomstig artikel 2, § 3 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999, of overeenkomstig artikel 81, lid 3 EG.

3. Zoals in het verslag wordt aangehaald, werd Fedoba op de hoogte gesteld van dit standpunt, en heeft zij in juni 2005 de gewraakte clausules opgeheven.

De statuten werden gewijzigd in die zin dat lidmaatschap niet meer afhankelijk werd gesteld van woonplaats of vestiging in België, zodat buitenlandse ondernemingen lid kunnen worden van Fedoba.

Het algemeen beursreglement werd vervangen door een reglement van orde, met volgende relevante bepalingen.

Volgens artikel 1 zijn de beurzen voorbehouden voor professionelen uit de sector van de doopsuiker, chocolade, suikerwaren en verpakking, of voor ondernemingen die in directe relatie staan met het sociaal doel van de vereniging. Er wordt dus geen vereiste aan nationaliteit, woonplaats of vestiging van de betrokken onderneming gesteld.

Ook binnenlandse en buitenlandse ondernemingen die geen lid van Fedoba zijn kunnen deelnemen aan door Fedoba georganiseerde vakbeurzen.

Artikel 2 bepaalt de huurprijzen (per m²) voor de standplaatsen, en maakt volgend onderscheid tussen leden en niet-leden: 65 of 58 euro voor leden en 74 of 69 euro voor niet-leden, telkens naargelang zij aan één of twee beurzen per jaar deelnemen.

Ten slotte bepaalt het reglement van orde niet meer dat deelname aan de vakbeurs afhankelijk is van goedkeuring door het bestuur of de leden van Fedoba. Overeenkomstig artikel 6 van het reglement van orde kan een onderneming haar kandidatuur voor deelname aan de beurs stellen indien zij ermee instemt om het reglement te eerbiedigen.

4. Gelet op deze wijzigingen is de verslaggever van oordeel dat sindsdien geen inbreuk op artikel 2, § 1 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999 of op artikel 81, lid 1 EG meer bestaat.

In het gemotiveerd verslag dat bij de Raad voor de Mededinging is ingediend komt de verslaggever dan tot volgende conclusies:

- Fedoba heeft inbreuk gepleegd op artikel 2 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999 en op artikel 81 EG, en dit gedurende de periode van 2 december 1999 tot juni 2005.
De inbreuk bestond weliswaar sinds 1985, toen Fedoba werd opgericht en vakbeurzen is beginnen organiseren. Slechts de periode die de datum van het instellen van het onderzoek, 2 december 2004, met vijf jaar voorafgaat, kan in aanmerking worden genomen, aangezien het onderzoek geen betrekking mag hebben op feiten die zich langer geleden voordeden, zoals is bepaald in artikel 48, § 1 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999.
De einddatum van de periode van inbreuk, juni 2005, is deze van de bovenvermelde wijziging van de statuten en de vervanging van het algemeen beursreglement door het reglement van orde.
- Er kan evenwel geen geldboete opgelegd worden wegens deze inbreuk, dit laatste met verwijzing naar artikel 36, § 1 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999, dat bepaalt dat geen geldboeten opgelegd kunnen worden in geval de praktijk bedoeld is in artikel 5, §1. Het gaat om een praktijk waarbij alleen kleine en middelgrote ondernemingen betrokken zijn, hetgeen hier het geval is.
- Daarenboven dient er geen geldboete te worden opgelegd, omdat alle voorheen geldende mededingingsbepalende bepalingen reeds geremedieerd zijn.

III. Afbakening van de relevante markten

5. Met de verslaggever kan worden aangenomen dat Fedoba actief is op de markt voor de organisatie van vakbeurzen voor doopartikelen en aanverwante producten zoals chocolade, confiserie en

verpakkingen, en, door het organiseren van deze vakbeurzen waar die producten verkocht worden aan kleinhandelaars, ook op de groothandelsmarkt voor diezelfde producten.

6. De verslaggever neemt een geografische marktafbakening aan die ten minste nationaal is, maar niet noodzakelijk ruimer, en dit laatste op grond van de volgende overwegingen:

- De beurs wordt in België georganiseerd, met het oog op het verwerven van vooral Belgisch cliënteel.
- De meeste groothandelaars in de bedoelde producten zijn gericht op verkoop aan nationale kleinhandelaars, terwijl slechts enkelen ook afzet in het buitenland beogen en verwerven. Een verklaring zou zijn dat doopsuiker voorwerp is van nationale gebruiken (bijvoorbeeld: in Nederland wordt bij een geboorte “beschuit met muisjes” genuttigd, in België doopsuiker).

Het standpunt van de verslaggever betreffende de afbakening van de geografische markten kan worden gevolgd, in die zin dat de betrokken productmarkten inderdaad wellicht ongeveer nationaal te omschrijven zijn.

Aangenomen kan worden dat Belgische kleinhandelaars in doopsuiker en aanverwante producten met hetzelfde gebruik voor hun aankopen op vakbeurzen vooral Belgische beurzen bezoeken. Eventuele buitenlandse beurzen zijn voor Belgische kleinhandelaars minder gemakkelijk toegankelijk, en het gamma van producten dat er aangeboden wordt zou kunnen afwijken van dit waaraan de Belgische eindgebruikers gewoon zijn. Om dezelfde redenen is het ook weinig voor de hand dat Belgische kleinhandelaars zich buiten een vakbeurs zouden wenden tot buitenlandse groothandelaars.

7. Uit het onderzoek is gebleken dat Fedoba op de nationale productmarkten een sterke positie inneemt. Zij blijkt de enige beurs te organiseren die voornamelijk een koperscliënteel heeft, meer bepaald kleinhandelaars zoals winkels voor doopsuiker, pralines en confiserie, en bakkers en patissiers, die op de beurs hun bestellingen voor de paasperiode of voor het eindejaar plaatsen.

IV. Inbreuk op het kartelverbod

8. De leden van Fedoba zijn groothandelaars en dus natuurlijke of rechtspersonen die op duurzame wijze een economische activiteit uitoefenen. Het zijn dan ook ondernemingen in de zin van het mededingingsrecht. Dat maakt Fedoba tot een ondernemingsvereniging, en de clausules die door de verslaggever geveiseerd werden tot besluiten van een ondernemingsvereniging.

9. Krachtens artikel 2, § 1 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999 zijn besluiten van ondernemingsverenigingen (net als overeenkomsten tussen ondernemingen) verboden wanneer zij ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging op de Belgische betrokken markt of op een wezenlijk deel ervan merkbaar wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

Artikel 81, lid 1 EG bepaalt dat onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt en verboden, besluiten van ondernemersverenigingen (net als overeenkomsten tussen ondernemingen) die de handel tussen lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden en ertoe strekken of ten gevolge hebben dat de mededinging binnen de gemeenschappelijke markt wordt verhinderd, beperkt of vervalst.

10. Artikel 2 WBEM is van toepassing.

Opdat artikel 81 EG toepassing vindt is vereist dat de praktijk de handel tussen de lidstaten merkbaar kan beïnvloeden.

Een horizontale overeenkomst tussen ondernemingen of een besluit van een ondernemingsvereniging die het hele grondgebied van een lidstaat van de EU bestrijkt, kan de handel tussen lidstaten beïnvloeden. Naar hun aard hebben zij immers een versterking van de nationale drempelvorming tot gevolg, hetgeen de in het EG-verdrag beoogde economische vervlechting doorkruist. Dergelijke overeenkomsten en besluiten kunnen naar hun aard de handel tussen lidstaten merkbaar beïnvloeden, gezien de omvang van de markt die moet worden bestreken, wil het kartel doeltreffend zijn (aldus

randnummer 78 van de Mededeling van de Commissie met Richtsnoeren betreffende het begrip “beïnvloeding van de handel” in de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (2004/C 101/07, Pb. 27 april 2004).

In deze zaak hadden de bedoelde besluiten van de ondernemingsvereniging zeker uitwerking op het ganse grondgebied van België. De vakbeurzen van Fedoba zijn immers de voornaamste, zoniet de enige, beurzen waar Belgische groothandelaars doopsuiker en aanverwante producten te koop aanbieden, en aangenomen mag worden dat zij bezoekers vanuit gans België aantrekken. Er mag dus aangenomen worden dat die besluiten de handel tussen de lidstaten merkbaar kunnen beïnvloeden.

11. De onderzochte bedingen hebben tot doel buitenlandse ondernemingen te weren als exposanten op de vakbeurzen van Fedoba en, overigens, Fedoba de mogelijkheid te bieden kandidaat-exposanten te weren.

Aldus strekken zij ertoe de mededinging te beperken, en zijn zij in strijd met artikel 2, § 1 WBEM en met artikel 81, lid 1 EG.

12. De ondernemingsvereniging dient aan te tonen dat het besluit beantwoordt aan de voorwaarden die in artikel 2, § 3 WBEM en artikel 81, lid 3 EG worden gesteld om vrijstelling van het kartelverbod te bekomen.

Fedoba voert de vrijstelling niet aan, laat staan dat zij zou bewijzen dat de toepassingsvoorwaarden ervan vervuld zijn. Het valt trouwens niet in te zien welke verantwoording gegeven zou kunnen worden voor een onderscheid (al dan niet deelnemen aan de vakbeurs) dat louter gegrond is op de vestiging in de ene of de andere lidstaat, of dat niet op objectieve criteria gebaseerd is en louter van de willekeur van een ondernemingsvereniging afhankelijk is.

13. Inbreuk op het verbod vervat in artikel 2 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999 en op artikel 81 EG staat vast, wat betreft de periode van 2 december 1999 tot juni 2005.

V. Einde van de inbreuk

14. Met de verslaggever neemt de Raad aan dat er na de wijziging van de statuten van Fedoba en de vervanging van het algemeen beursreglement door het reglement van orde geen beperkingen meer zijn waarvan de bestaanbaarheid met het mededingingsrecht onderzocht moet worden.

Lidmaatschap van Fedoba en toegang tot de beurs zijn opengesteld voor buitenlandse ondernemingen.

Bovendien is toegang tot de beurs opengesteld voor niet-leden van Fedoba. De huurprijs voor de expositieruimte is voor niet-leden weliswaar een kwart hoger, maar zoals de verslaggever stelt bestaat er voor het prijsverschil een redelijke en proportionele verantwoording. De leden hebben de beurs ontwikkeld tot het meest gerenommeerde beroepssalon voor de producten in kwestie, en dragen kosten en financieel risico van de organisatie.

Ten slotte is toegang tot de beurs alleen nog afhankelijk van het vervuld zijn van objectieve voorwaarden die in het reglement van orde vervat zijn, en niet meer van een willekeurige beslissing van Fedoba in elk individueel geval.

15. De Raad dient dus alleen het bestaan van een historische inbreuk vast te stellen. Hij hoeft de beëindiging ervan niet te bevelen, aangezien de inbreuk beëindigd is. Het moge wel duidelijk zijn dat Fedoba de gewraakte bedingen, of bedingen met eenzelfde effect, niet opnieuw mag invoeren, maar er is geen enkele aanwijzing dat Fedoba dit voornemen zou koesteren.

VI. Wat betreft het opleggen van een geldboete wegens de inbreuk

16. Met de verslaggever moet de Raad vaststellen dat geen geldboete opgelegd kan worden voor de historische inbreuk, op grond van de volgende overwegingen.

17. Bij toepassing van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, bestond geen wettelijke grondslag om een geldboete op te leggen aan een ondernemingsvereniging.

Overeenkomstig het toenmalige artikel 36, § 1, eerste lid, kan de Raad immers, “in geval van toepassing van artikel 31, 1”, geldboeten opleggen “aan elk van de betrokken ondernemingen”. Artikel 31, 1 verleent de Raad bevoegdheid vast te stellen dat er een restrictieve mededingingspraktijk bestaat. De ondernemingsvereniging is niet vermeld. Bijgevolg kan geen geldboete worden opgelegd aan een ondernemingsvereniging.

Dit is anders onder de nieuwe wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006, die in werking is getreden op 1 oktober 2006. Artikel 63, eerste lid, voorziet thans uitdrukkelijk in de mogelijkheid om geldboeten op te leggen aan ondernemingsverenigingen. De nieuwe wet kan op dit punt echter niet toegepast worden op een inbreuk die beëindigd is vooraleer zij in voege is getreden. De inbreuk zou alleen beboet kunnen worden indien de wet dit toeliet op het ogenblik waarop zij werd gepleegd, dit is toen de vorige wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, van toepassing was.

18. Nu geen geldboete kan worden opgelegd aan Fedoba als ondernemingsvereniging, moet de vraag worden gesteld of een geldboete kan worden opgelegd aan de leden van Fedoba, die ondernemingen zijn.

Vanzelfsprekend is de toerekenbaarheid van de inbreuk van de vereniging aan haar leden evenwel niet. Wat hiervan ook zij, de vraag naar die toerekenbaarheid moet niet worden beantwoord, om de volgende reden.

De verslaggever doet gelden dat alle leden van Fedoba kleine of middelgrote ondernemingen zijn, in de zin van artikel 5, § 1 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, dat wil zeggen ondernemingen die “individueel de voorwaarden vervullen welke bij artikel 12, § 2 van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekening van ondernemingen worden voorgeschreven”. De Raad heeft geen reden om dit niet als een gegeven te beschouwen.

Die kwalificatie van de leden van Fedoba heeft tot gevolg dat aan die leden geen geldboete kan worden opgelegd. Artikel 36, § 1, tweede lid, van dezelfde wet bepaalt immers dat geen geldboeten opgelegd kunnen worden in geval van toepassing van artikel 31, 1, op de praktijken, bedoeld in artikel 5, § 1, dus op praktijken van de bedoelde kleine en middelgrote ondernemingen.

19. Een geldboete kan dus niet opgelegd worden voor de inbreuk op artikel 2, § 1 van de Belgische wet. Er moet echter nagegaan worden of dit ook geldt voor de inbreuk op artikel 81 EG.

Artikel 5 van Verordening 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag (PB L 1 van 4 januari 2003) bepaalt dat een mededingingsautoriteit van een lidstaat bevoegd is tot toepassing van artikelen 81 en 82 van het Verdrag, en het besluit kan nemen om “geldboeten, dwangsommen of overeenkomstig het nationale recht andere sancties op (te) leggen”. Uit die bepaling moet worden afgeleid dat de Raad de boetebepalingen van de Belgische wet moet toepassen.

Verordening 1/2003 zelf bevat ten andere alleen bepalingen in verband met sancties, waaronder geldboeten, die kunnen worden opgelegd door de Europese Commissie, niet door de nationale mededingingsautoriteiten (artikelen 23 e.v.).

Dit wordt ook bevestigd in de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006, die in werking is getreden op 1 oktober 2006, en die de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, vervangt. Artikel 69, eerste lid, van de nieuwe wet bepaalt dat, wanneer de Belgische mededingingsautoriteit zich uitspreekt over de

toelaatbaarheid van afspraken (of over het misbruik maken van een machtspositie) op de gemeenschappelijke markt, de beslissing wordt genomen “in overeenstemming met artikel 81, lid 1, en 82 van het Verdrag, volgens de procedure en de sancties bepaald door deze wet”. De nieuwe wet kan weliswaar niet van toepassing zijn op een inbreuk die begaan is toen zij nog niet in werking was, maar zij wordt hier alleen aangehaald om de interpretatie van artikel 5 van Verordening 1/2003 te bevestigen.

20. Volgt hieruit dat de beperkingen vervat in artikel 36, § 1 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999 (geen geldboete aan een ondernemingsvereniging en immuniteit voor kleine en middelgrote ondernemingen) ook golden bij inbreuk op artikel 81 EG?

In beginsel moet het antwoord bevestigend zijn, al zou de vraag gesteld kunnen worden of aldus geen afbreuk wordt gedaan aan het nuttig effect van het communautair kartelverbod. Krachtens artikel 10, tweede lid van het EG verdrag dienen de lidstaten zich te onthouden van alle maatregelen welke de verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag in gevaar kunnen brengen. Eén van die doelstellingen is het totstandbrengen van een regime waardoor wordt verzekerd dat de mededinging binnen de interne markt niet wordt vervalst (artikel 3, lid 1, g) van het Verdrag). De vraag is dan of de onmogelijkheid om een ondernemingsvereniging te beboeten en, in zoverre de inbreuk ook aan de leden van Fedoba toegerekend zou kunnen worden, de immuniteit voor geldboeten van kleine en middelgrote ondernemingen, niet van die aard zijn dat de vermelde doelstelling van het Verdrag erdoor in gevaar wordt gebracht.

In dit verband is het te noteren dat de boetebepalingen van de nieuwe wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 15 september 2006, geheel in overeenstemming zijn met deze van Verordening 1/2003 die gelden voor de Europese Commissie, en dat zij met name ook voorzien in geldboeten voor ondernemingsverenigingen en voor kleine en middelgrote ondernemingen. Hieruit kan worden afgeleid dat de ontstentenis van die bepalingen in de periode tussen 1 mei 2004, datum van inwerkingtreding van Verordening 1/2003 en 1 oktober 2006, datum van inwerkingtreding van de nieuwe wet, alleen toe te schrijven is aan het verzuim van de Belgische regelgevers om de wetgeving tijdig aan te passen.

Het probleem zou zich weliswaar wellicht inderdaad alleen stellen voor de periode van 1 mei 2004 tot juni 2005. Voor 1 mei 2004, datum van inwerkingtreding van Verordening 1/2003, waren de nationale mededingingsautoriteiten immers niet eens bevoegd om het communautaire mededingingsrecht toe te passen, zodat een lidstaat zeker geen laksheid in de bepalingen inzake geldboeten verweten zou kunnen worden.

Het antwoord op de vraag of de bedoelde immuniteiten geen afbreuk doen aan het “nuttig effect” van het communautaire mededingingsrecht is niet zonder belang. Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie is de mededingingsautoriteit verplicht nationale wetgeving die artikel 10, samengelezen met artikel 3, lid 1, g) en artikelen 81 en 82 EG schendt, buiten toepassing te laten (cfr. HvJ 9 september 2003, C-198-1, CIF). In dit geval zou dat betekenen dat artikel 36, § 1 WBEM gecoördineerd op 1 juli 1999, buiten toepassing moet worden gelaten, in zoverre het ondernemersverenigingen (en, eventueel, kleine en middelgrote ondernemingen) vrijstelt van geldboeten.

21. Voor de Raad is de voorliggende zaak echter niet de geschikte zaak om in deze kwestie standpunt in te nemen. De opportuniteit van een geldboete moet in deze zaak hoe dan ook in vraag worden gesteld. In voorkomend geval zou alleen een geldboete opgelegd kunnen worden voor een beperkte periode van iets meer dan een jaar (mei 2004 tot juni 2005). Fedoba heeft zich op het eerste verzoek van de Dienst en de verslaggever geconformeerd aan het mededingingsrecht.

VII. Besluit

22. Fedoba heeft inbreuk gepleegd op het nationaal en Europees kartelverbod door, in de periode van 2 december 1999 tot juni 2005, vakbeurzen van groothandelaars in doopsuiker en aanverwante producten voor kleinhandelaars in die producten te organiseren, waarvan ondernemingen die niet in België gedomicilieerd of gevestigd zijn uitgesloten waren, en waarvan groothandelaars die geen lid van Fedoba waren willekeurig konden worden uitgesloten, bij ontstentenis van objectieve toelatingscriteria.

Er wordt geen geldboete opgelegd.

Om deze redenen,

De Raad voor de Mededinging,

- Stelt vast dat de VZW Fedoba van 2 december 1999 tot juni 2005 een inbreuk heeft begaan op artikel 2 van de wet tot bescherming van de economische mededinging, gecoördineerd op 1 juli 1999, en op artikel 81 EG, door van de vakbeurzen die zij organiseert voor de verkoop door groothandelaars aan voornamelijk kleinhandelaars van doopsuiker en aanverwante producten die groothandelaars als exposanten uit te sluiten die niet in België gedomicilieerd of gevestigd zijn, en door zich het recht voor te behouden om groothandelaars zonder objectieve criteria te weigeren als lid van de VZW en als exposant,
- Verbiedt deze inbreuk.

Aldus beslist en uitgesproken door de kamer van de Raad voor de Mededinging, samengesteld uit Stefaan Raes, voorzitter van de Raad voor de Mededinging en voorzitter van de kamer, Christian Huveneers voltijds lid van de Raad, en Peter Poma, deeltijds lid van de Raad, op 29 januari 2007.

Kennisgeving van deze beslissing gebeurt overeenkomstig artikel 67 WBEM aan VZW Fedoba en de Minister die de Economie onder zijn bevoegdheid heeft.